

[Lenger]

som indsatte, både direkte og indirekte i form af isolation fra de i forvejen beskedne sociale aktiviteter i fængslet.

Så vidt spørgeren er orienteret, er der risiko for, at en psykisk belastning kan være afgørende for, om en person med AIDS-smitte får sygdommen eller ej.

Svar (12/11 86):

Indenrigsministeren (Enggaard):

Indenrigsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet udtalelser fra Sundhedsstyrelsen og Justitsministeriet.

Sundhedsstyrelsen har oplyst, at det fra forskellig side menes, at en psykisk belastning kan påvirke forløbet af sygdommen AIDS. Styrelsen har videre oplyst, at det hos patienter med kræft er vist, at en psykisk belastning kan have en dårlig påvirkning på sygdommens forløb. Om tilsvarende gør sig gældende for sygdommen AIDS, kan Sundhedsstyrelsen imidlertid ikke sige noget om.

Justitsministeriet har oplyst, at det af kriminalforsorgens retningslinier vedrørende forholdsregler mod AIDS for så vidt angår indsatte i kriminalforsorgens institutioner fremgår, at indsatte, hos hvem der er påvist antistoffer mod AIDS, som udgangspunkt anbringes i fællesskab med andre indsatte. Såfremt den indsatte anmoder om det, vil han dog blive anbragt i enrum.

Spm. nr. S 194

Til *indenrigsministeren* (3/11 86) af:

Lenger (SF):

»Hvordan vil ministeren sikre, at tilbudet om anonym undersøgelse for sygdommen AIDS eller for AIDS-antistoffer også kommer til at gælde de indsatte i fængslerne?«

Begrundelse

Af indlysende faglige og moralske grunde er der fra sundhedsmyndighedernes side lagt stor vægt på, at såvel antistoftesten som helbredsundersøgelsen skal kunne foregå under anonymitet.

Dette gælder imidlertid ikke de indsatte i fængslerne, idet der er udsendt regler til disse, som indebærer, at undersøgelsesresultatet straks udbredes til en kreds, der er tilstrækkelig stor til, at alle får det at vide. Ganske

vist er der jo ingen, som forhindrer en fange i at lade sig undersøge/teste under en udgang, men der findes fanger, som ikke er berettigede til udgang, og disse samles i bundter, som man så tager med til undersøgelse/test på én gang. Undersøgelsesresultatet formidles via anstalten med oplysning til store grupper af ansatte.

Da det må antages, at de faglige og moralske begrundelser for anonymiteten gælder lige så meget for fanger som for andre mennesker, og da man fra bl.a. Sundhedsstyrelsens side netop har lagt stor vægt herpå, ønskes oplyst, hvorledes ministeren vil sikre, at denne mulighed også kommer til at gælde for indsatte i fængslerne.

Svar (12/11 86):

Indenrigsministeren (Enggaard):

Sundhedsstyrelsen har i anledning af spørgsmålet udtalt, at »en antistofpositiv person i mange tilfælde vil have behov for psykisk støtte, hvilket institutionens ansvarlige ikke vil kunne drage omsorg for, såfremt de ikke ved, at den pågældende er antistofpositiv. På denne baggrund finder Sundhedsstyrelsen det nødvendigt – og ubetænkeligt – at undersøgelsen ikke foretages anonymt i fængslet.«

Justitsministeriet, der er ansvarlig for sundhedsforholdene i kriminalforsorgens institutioner, har oplyst, at institutionens leder efter reglerne i Direktoratet for Kriminalforsorgens cirkulæreskrivelse af 13. december 1985 drager omsorg for, at personalet i fornødent omfang orienteres, såfremt der ved undersøgelsen er påvist antistoffer mod AIDS.

I tilslutning til denne bestemmelse er det i en følgeskrivelse af samme dato anført, at underretning bør ske til det personale, som i forbindelse med visitation, magtanvendelse og lignende skal iagttage særlige sikkerhedsforanstaltninger med henblik på at imødegå eventuel smitterisiko.

Justitsministeriet oplyser, at ministeriet ikke finder grundlag for at ændre denne ordning.

Spm. nr. S 197

Til *boligministeren* (4/11 86) af:

Albrechtsen (VS):